

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 879/2022
12.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Јелене Ивановић и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лазар Гутеша адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Драгомир Тодоровић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7154/20 од 16.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 12.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7154/20 од 16.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7154/20 од 16.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7154/20 од 16.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Вршцу П 151/17 од 07.09.2020. године којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је по основу арондације стекао право својине на делу парцеле ... уписане у лист непокретности број ... КО .. у површини од 23 ара 45м², што би тужена била дужна да призна и трпи да се тужилац по основу пресуде и деобног нацрта од 11.02.2019. године укњижи као власник у Служби за катастар непокретности (став први изреке), одбијен евентуални тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је по основу арондације стекао право својине на 2345/17414 делова парцеле ... површине од 1 хектара 74 ара 14м² уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., што би тужена била дужна да призна и трпи да се тужилац по основу пресуде укњижи као власник у Служби за катастар непокретности (став други изреке) и обавезан тужилац да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 163.950,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став трећи изреке). Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба

парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом (посебна ревизија) може се изјавити само због погрешне примене материјалног права, тако да други разлози које тужилац наводи у ревизији нису законски разлози за ово правно средство.

Посебна ревизија је изузетно правно средство које је дозвољено под условом да постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Тужилац је поднетом тужбом тражио утврђење права својине на делу парцеле ... КО ... у површини од 23 ара 45м² (у реалном и идеалном делу). Тужбени захтеви засновани су на тврдњи да је означени део наведене парцеле (одузет од домаћинства ВВ решењем Среске комисије за пољопривредни земљишни фонд од 10.08.1993. године) његово власништво јер је у поступку арондације (решењем Комисије за арондацију од 22.02.1954. године) дат у замену за парцелу .../... КО ... у својини његове мајке, уместо парцеле .../... КО ... која никада није формирана.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега би о тужиочевој посебној ревизији у овом спору требало одлучивати ради уједначавања судске праксе. Правноснажна пресуда Општинског суда у Вршцу П 1143/98 од 29.03.2000. године о одбијању тужбеног захтева којим је овде тужена тражила да се обавезе тужиочева мајка ГГ на предају дела предметне парцеле није потврда неуједначене судске праксе. Другостепени суд се у образложењу побијане пресуде изјаснио о значају те пресуде за одлуку о тужбеном захтеву у овом спору.

Коначно, не постоји ни потреба за новим тумачењем материјалног права. У конкретном случају, обе странке су учествовале у поступку за враћање земљишта вођеног применом Закона о начину и условима признања права и враћања земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа. Решењем надлежне Комисије од 22.07.1992. године у том поступку је тужиоцу и туженој за одузето земљиште, поред осталог и за део парцеле ... КО ... у површини од 652 кв.хв (23 ара 45м²) који је предмет овог спора, да та накнада у другом одговарајућем земљишту - парцеле ... и ... КО ..., на којем су стекли право својине.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужиочева ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. У поднетој тужби вредност предмета спора одређена је у износу од 1.000,00 динара. Тако одређена вредност предмета спора је нижа од динарске противвредности 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавне за дозвољеност ревизије у смислу наведене одредбе.

Следствено изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић